

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRİMCİ ANTİKAPİTALİST HAFTALIK GAZETE

Sayı 475 ■ 19 Şubat 2014 ■ Fiyatı: 25 krş.

Hırsızın da ırkçının da değil

Şehir senin

Oylar HDP adaylarına!

"AKP'siz baş mı olur? AKP'yle baş mı olur?"

si
sosyalist işçi
diyor ki

Abdullah Öcalan, barış sürecinin bölgesel şovenist yaklaşımları kırma potansiyeli taşıyan mihenk taşı olduğunu biliyor. Yıllardır bunu anlatıyor. Savaşan bir halkın lideri olarak, barış sürecine gözünün bebeği gibi bakıyor. Bunu, barış süreci, dört başı mamur bir süreç olduğu için yapıyor.

Barış sürecinin eksikliklerini, herkesten çok daha net ve keskin bir şekilde gözlemliyor. Öneri üstüne öneri yapıyor. Öcalan'ın her bir önerisi, devleti köşeye sıkıştırıyor. Devlet, her köşeye sıkıştığında, Abdullah Öcalan'ın bir önerisinin daha ciddiyle tartışıldığını ve önerildiği biçimiyle olmasa da gündeme geldiğini görüyoruz. Bu Kürt halkının ve onun örgütlerinin mücadelelerinin uyumlu olmasıyla daha da etkin bir sürecin örgütlenmesine neden oluyor.

Bir dizi gelişmeyi küçümseme eğilimi, şaşkın sağ ve sol milliyetçilere hüznün veriyor. Sol milliyetçi açısından Abdullah Öcalan'ın sokak billboardlarında posterinin olmasının bir önemi olmayabilir. Kürt halkı açısından, bu, eklemek kadar, şu kadar önemlidir. Bu adımın önemini, anadilini kullandığı için sınırdan vurulan, toplu mezarlara atılan kadın erkek binlerce Kürt gencinin anneleri, babaları, kardeşleri çok iyi biliyorlar.

Bu yüzden, barış masasının devrilmesinin engellenmesi için Abdullah Öcalan da Kürt halkı da varını yoğunu ortaya koyuyor.

"AKP'yle barış olmaz" diyenlerle, "AKP'siz barış olmaz" diyenler aynı hatayı yapıyor. Kürt halkının derinlerindeki barış özlemini görmezden geliyorlar, Türkler arasında, savaşın yerine çözüm sürecini tercih eden kitleye ruh halinin farkında değiller. Kürt halkı kiminle, hangi siyasal güçle tartışacağını, barış masasına, hangi prensipler etrafında oturacağını biliyor. Barış masasını bir tekmeyle devirmeyi maharet sananla, barış masasının varlığını AKP'ye endeksleyip, böylece Kürt halkının kazanabileceği hakların törpülenmesine hizmet eden kafa, aynı kafa.

Her iki fikir de, batıda, ezilenlerin ve işçi sınıfının safalarında barış yönünde güçlü bir mücadele örülmesine ve Kürtlerin mücadelesine hiçbir katkı yapmıyor. Bu nedenle, bu gürlütücülerin sayıklamalarına prim vermeyecek güçlü bir barış hareketine ihtiyacımız var.

Ne AKP neoliberalizmi ne CHP-MHP ırkçı ittifakı

30 Mart'taki yerel seçimler yaklaşırken, Türkiye siyasetinde büyük bir kriz yaşanıyor.

Gezi direnişiyi birlikte sokağa çıkan milyonlarca kişi, AKP hükümetine geri adım attırdı ve İstanbul'un merkezinde nefes alabilecek tek alan olan parkın park olarak kalmasını sağladı.

Aralık ayı ortasında başlayan yolsuzluk ve rüşvet soruşturmaları sonucu ise kabineden dört kişi istifa etmek zorunda kaldı. Bir tanesi, istifa ederken Başbakan'ın da istifa etmesi gerektiğini söyledi.

AKP-ordu ittifakı

Ayakkabı kutularından çıkan milyon dolarlar sonucu köşeye sıkışan hükümet, çareyi Ergenekonculara göz kırpmakta buldu. Kanlı planlar yapan, askeri darbeye zemin hazırlamak için cinayetler hazırlayan bir çetenin "yeniden yargılanması" söz konusu. Daha bu süreç başlamadan, hükümet sözcüleri "Ergenekon sanıkları tahliye edilebilir" diyor. Bazıları "Gerekirse özür dilemez" demeye başladı bile.

AKP'nin iktidara gelmesinde ve daha sonra kitleselleşmesinde etkili olan iki önemli iddia çıktı.

Birincisi, AKP'nin önceki koalisyon hükümetlerinden farklı olarak yolsuzluğa bulaşmamış, şeffaflık isteyen "AK" bir parti olduğu iddiası. İkincisi, askeri vesayet rejimine karşı mücadele eden öncü güç olduğu iddiası.

CHP-MHP ittifakı

AKP'nin karşısındaki ana blok, ırkçı CHP-MHP koalisyonu. Ana muhalefet partisi Ankara'da bir ülkücüyü aday

HDP İstanbul Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkan Adayı Sırrı Süreyya Önder: "AKP ve CHP yolsuzluk için birleşti."

gösterdi. Bu iki parti bir dizi küçük şehirde, kimin adayı daha güçlüyse diğerinin düşük profilli bir aday çıkarması yoluyla, yine örtük bir ittifaka hazırlanıyor.

MHP barış sürecine karşı, "vatana ihanet" diyor. CHP de benzer bir pozisyonda, "Kürtle Türk eşit olamaz" diyenlerin partisi.

Kılıçdaroğlu önderliğindeki CHP, rüşvet, yolsuzluk, rant ve sömürü düzeninin devamı konusunda AKP ile hemfikir. Ülke çapındaki en büyük kozu, bu partiden daha önce yolsuzluk suçlamasıyla ihraç edilen, Şişli'yi beton yığına çeviren Mustafa Sarıgül. Kendi deyimiyle, ülkücü gençler Sarıgül için çalışıyor.

Hatay'daki adayları AKP'den transfer, İstanbul'un Fatih ilçesinde Erbakan'ın oğlu CHP adayı. CHP, AKP'yi dağıtacağı iddiasıyla yola çıkarken, henüz adayların belirlenmesi aşamasında kendisi dağıldı, parti içi bloklar birbirine girdi.

Neden HDP adaylarını destekliyoruz?

DSİP, genel siyasal tablodaki bu ikiliğin kırılması için, Halkların Demokratik Partisi'nin adaylarının desteklenmesi gerektiğini düşünüyor.

HDP, hem Gezi direnişinin özgürlük taleplerini sahiplenilenlerin hem çözüm sürecini savunanların partisi. Ermeni soykırımının tanınmasını

talep edenler, kirli enerli politikalarına karşı çıkanlar, ne AKP'nin neoliberalizmini ne CHP'nin kemalizmini isteyenler, seçim sürecinde HDP etrafında birleşiyor.

HDP, yerel seçimlere düzen partileri gibi "çilgün projeler" ile girmiyor. Yerel yönetimlerde demokrasiyi, halkın yönetimi katılımının arttırılacağı mekanizmaları savunuyor.

"Kendimizi de kentimizi de biz yöneteceğiz" diyenler! İstanbul'da Sırrı Süreyya Önder, Beyoğlu'nda Korhan Gümüç ve Seyhan Alma, Ankara'da Salman Kaya ve Türkiye'nin birçok yerinde özgürlüğü, barışı ve demokrasiyi savunan adayları destekleyelim.

YETTİ ARTIK!
yettiartik.org
YOLSUZLUĞU DA ERGENEKONCULARI DA AK'LAMA

Akademisyenler, gazeteciler, sanatçılar, aralarında Sosyalist İşçi yazarlarının da olduğu aktivistler AKP'nin yolsuzlukları örtbas etme girişimine karşı bir bildiri yayınladı.

"Yetti Artık" bildirisini yayınlanmaz AKP'nin kalemlerinin hedefi oldu. Vakit gibi "tetikçiler" ise imzacıların hedef gösterildi.

www.yettiartik.org adresinde imzaya açılan bildiri şöyle:

Derin bir yolsuzluk soruşturması, inanılmaz bir hızla Balyoz ve Ergenekon davasından ceza yiyen darbecilerin yeniden yargılanması tartışmasına bağlandı. Bu eğilim, hem yolsuzluk yapanları hem de Ergenekoncu ve Balyozcuları aklamayı hedefliyor. HSYK'nın yapısını 2010 öncesine döndürerek tümüyle hükümete bağlamaktan yolsuzluk soruşturmasını yapan yargı mensuplarının ve kolluk

güçlerinin tasfiye edilmesine kadar bir dizi hukuksuzluk gündemde.

Biz aşağıda imzası bulunanlar,

■ Yolsuzluk yapanların yerinin Ergenekoncuların yanı olduğunu,

■ Yolsuzluk ve rüşvet ilişkilerine bulaşan tüm siyasilerin istifa etmesini ve soruşturmanın tam bir şeffaflık ve tarafsızlık içinde yürütülmesini

■ Yargının hükümete bağımlı hale getirilmemesi gerektiğini, yargının yürütmeden bağımsızlığının demokratik bir rejimin koşullarından birisi olduğuna dikkat çekerek, 2010'da değişen HSYK yapısının yeniden değiştirilerek hükümete

bağımlı hale getirilmemesini,

■ İktidarın yargıya baskı altında almak için oluşturduğu her fiilin suç olduğuna dikkat çekerek, yolsuzlukların örtülmemesi gerektiğini savunuyoruz.

■ Çok açık ki; Çek ve Devlet yapılanması içindeki yasadışı tüm odakların açığa çıkartılmasının yolu daha fazla demokrasi ve daha fazla şeffaflıktan geçiyor.

■ Çözüm, barış ve demokratikleşme yönünde yepyeni adımların hızla atılmasının gerekli olduğu her geçen gün açığa çıkıyor.

■ Demokrasi, yeni ve demokratik bir anayasa yönünde verilecek mücadelenin ürünü olacaktır.

12 Eylülcüler hesap verecek!

2010 yılındaki anayasa referandumuyla gerçekleştirilen değişiklik sonucunda, darbeci generaller bugün sivil mahkemelerde yargılanabiliyor.

4 Nisan 2012 günü başlayan mahkemede, Kenan Evren, darbe sebebiyle pişman olmadığını dile getirecek "Yine olsa yine yaparım" diyor. "Bu işkencelerin bizimle ilgisi yok" diyor. Ortağı Tahsin Şahinkaya, mahkemenin kendilerini yargılayamayacağını söylüyor.

Darbe karşıtları, askeri vesayet rejiminin son bulmasını isteyenler, verdikleri mücadeleyle bu yargılamaları önünü açtı.

12 Eylül darbeleri için ağırlaştırılmış müebbet cezası isteniyor.

Mahkemenin karar duruşması 21 Şubat Cuma günü yapılacak. Darbecilerin hak ettikleri cezayı almasını talep etmek için karar duruşmasının olduğu gün Ankara'da olacağız.

Evren ve Şahinkaya yetmez! Seferberlik Tetkik Kurulu'ndan Balyozculara, Ergenekonculardan 28 Şubat darbesini planlayanlara, tüm darbeleri işledikleri insanlık suçlarından yargılanmalıdır.

85 kişinin serveti, 3,5 milyar kişinininkine eşit!

Sivil toplum örgütü OXFAM, yayımladığı raporda, zengin azınlık ve yoksul çoğunluk arasındaki uçurumun her zamankinden fazla olduğuna dikkat çekti. Rapora göre, dünyanın en zengin 85 kişisi, 1,7 trilyon dolarlık serveti elinde bulunduruyor. Bu rakam, en yoksul 3,5 milyar insanın toplam mal varlığına eşit.

Bosna-Hersek'te antikapitalist isyan

Her beş kişiden birinin yoksulluk sınırının altında yaşadığı ve işsizlik rakamlarının resmi rakamlara göre yüzde 27, gençler arasında ise yüzde 58 olduğu Bosna-Hersek'te büyük bir sosyal çöküntü yaşanıyor. Sokağa çıkan işçiler, işsizler ve gençler yoksulluğa ve yolsuzluğa karşı seslerini yükseltiyorlar.

Yugoslavya döneminde gelişmiş bir sanayi gücüne sahip olan Bosna-Hersek, Yugoslavya'nın dağılmasının ardından ciddi zorluklarla karşılaşmıştı.

1991'de yıkılan Doğu Blok'unun ardından 3 yıl süren bir iç savaşa sahne olmuştu. 1995'te ise NATO müdahalesiyle iki devletli bir federasyon kurulmuştu.

İç savaştan beri Bosna ekonomisi piyasa koşulları içerisinde toparlanmaya çalışıyor. AB ve İMF'nin milyonlarca dolarlık desteğe karşılık olarak dayattığı özelle-

tirmeler ülke ekonomisinin toparlanmasını sağlamadığı gibi işsizliği ve gelir dağılımı adaletsizliğini artırdı.

2012'de gerçekleştirilen İMF antlaşması ile hızlandırılan özelleştirmeler, yolsuzluklarla kol kola ilerledi. Özelleştirilen şirketlerin işçileri, işlerini kaybetmeye başladılar. Ocak ayında özellikle Tuzla şehrindeki özelleştirilmiş fabrikaların arka arkaya kapanması sonucu işçiler eylemler düzenlemeye başladılar.

4 Şubat'ta çeşitli grupların da işçilere destek vermesi sonucu Tuzla'da yürüyüşler başladı. Gösteriler hızla diğer şehirlere yayıldı. Öfke eylemleri 7 Şubat'ta bütün bu sorunların sorumlusu olarak gördükleri devlet binalarını hedef aldı. Onlarca devlet binası ateşe verildi. Polisler çıkan çatışmalarda yüzlerce yaralı vardı.

Ekonomik nedenlerle baş-

layan gösteriler hızla radikalleşerek politik mücadeleye evrildi.

İşten atılmaya ve özelleştirmeye karşı eylem ateşini yakan Tuzla direnişçileri 8 Şubat'ta 32 maddelik bir Yeni Bosna-Hersek Manifestosu hazırladı. Bu maddeler arasında Başbakan'ın istifa etmesi, parasız sağlık, milletvekili maaşlarının düşürülmesi, yolsuzlukla mücadele komisyonu kurulması, milliyetçi ve dini temelli siyasi partilerin yasaklanması, gençlerin işsizlik sorununa yönelik adım atılması, Lukavaç ve Tuzla gibi sanayi diğer şehirlere yayıldı. Ölçe ölçüm istasyonları açılması, serbest bırakılması gibi talepler yer alıyordu.

Mücadele hemen kazanımlar elde etti. Şu ana kadar Tuzla ve Zenica-Doboju'nun da içinde olduğu 4 kantonda hükümetler devrildi.

Dikkat! Demokratik kazanımlar gasp ediliyor

HSYK, 1982 Anayasası ile oluşturulmuş, 12 Eylül sonrası askeri vesayetin en önemli kurumlarından biri olmuştur. Yargı kurumları, Cumhurbaşkanlığı'nın da içinde olduğu bir kapalı devre sistem içinde sürekli birbirlerine üye seçerek, Kemalist gelenek dışında hiç kimsenin yüksek yargı organlarına atanmamasını sağlamıştır. Bu vesayetçi yapı, 12 Eylül 2010 Anayasa Referandumu'na kadar devam etmiştir.

Sandiktan çıkan

2010 Referandumu'nda kabul edilen anayasa değişikliği ile, bazı yargı organları ile birlikte HSYK'nın da yapısı ve işleyişi bir parça bağımsızlaştırıldı, demokratikleştirildi ve çoğulculaştırıldı. Kabul edilen düzenlemeyle, HSYK'nın 22 üyesinden 10 tanesi doğrudan hakim ve savcılar tarafından seçilir oldu. Adalet Bakanı'nın HSYK üzerindeki etkisi sınırlandırıldı, HSYK'ya ait bir sekreteryaya kuruldu.

Disiplin incelemeleri ve soruşturmalar Adalet Bakanlığı'ndan alınıp HSYK Genel Sekreterliği'ne verildi.

Elbette bu durum yeterli değildi. Ama referandumdan önce bu yetersiz durumu daha da kötüleştiren bir gelişme yaşandı. Referandumda bir hafta kala CHP'nin başvurusu sonucu Anayasa Mahkemesi hakim ve savcılarının oy kullanma maddesini iptal ederek blok oy kullanımının önünü açtı ve seçilen 10 üyenin tarafsızlığına gölge düşüldü.

AKP referandumda evet dediği HSYK'ya şimdiki hayır diyor

17 Aralık'ta başlayan yolsuzluk soruşturması sonrasında hükümet soruşturma savcılarının hakkında "paralel yapı" suçlamasını ortaya attı. Ve HSYK'nın yapısı tekrar tartışılmaya başlandı. Hükümet HSYK üzerinde kontrolünü arttıracak bir yasal düzenlemeyi acilen Meclis gündemine getirdi ve yasalaştırdı. AKP hükümeti, referandumda evet

dediği HSYK'nın bağımsız yapısını yeniden bağımlı hâle getirmiş oldu.

HSYK'nın da başkanı olan Adalet Bakanı, HSYK'nın yapması gereken pek çok görevi yasa ile üzerine aldı. HSYK fiilen işlevsizleştirildi. Bu yasanın acilen iptal edilmesi gerekir.

Yargının tarafsız ve bağımsız olması

Referandum sonrası oluşturulan ve öncesine (ve elbette bugün yasayla aldığı son şekle) göre çok daha demokratik olan HSYK'nın ayrıca pek çok iyileştirmeye ihtiyacı var. Örneğin;

- Hakimler ve savcılar için iki ayrı kurul oluşturulmalı, kurullara üye seçiminde her hakim ve savcının tek oy vermesi sağlanmalıdır;
- Hakimler Yüksek Kurulu'nun siyasi iktidardan tamamen bağımsız olması sağlanmalıdır;
- Savcılarının temsil ettiği iddia makamı savunma ile eş düzeye getirilmelidir.

Paralel ve dikdörtgen yapılar

Başbakan'ın üzüntüsü çok derin. "Bizim ecdadımız gayri ahlaki pozisyonlarla hayatını geçirmişti. Kanunî'nin ömrünün tamamına yakını ülkeler arasında dolaşmakla geçti, at sırtında geçti. Ona bile iftira ettiler" demiş.

Fethullah Gülen'in büyük büyük dedesinin Kanunî döneminde kurduğu Cemaat'ın Padişah'a bile iftira etmiş olduğunu, "paralel yenileri ocağı" kurup saltanatı devirmeye çalışmış olduğunu bildirdim, öğrenince tüylerim diken diken oldu.

Bunu yapanların torunlarının torunları da her şeyi yapabilir tabii. Artık at sırtında değil, yayan yapıyorlar, ama hâlâ yapıyorlar. Tümünü dürüst ve namuslu olan, yolsuzlukla hiç alakası olmayan ak pak hükümeti devirmeye çalışıyorlar.

Tümünü demokratik ve iyi kalpli olan, bir sineği bile incitmeden itinayla kaçınan Veli Küçük, Çetin Doğan, İlker Başbuğ gibi sevdiği generallerimizi cezaevlerine atıyorlar.

Ve en önemlisi, şike yapmayı rüyasında görmesi bile mümkün olmayan, şike yapmaktansa her maç 8-0 kaybetmeyi tercih eden Aziz Yıldırım gibi bir melegi suçlu duruma düşürüyorlar.

Hükümet devirmek çok kötü, orgeneralleri cezaevine tıkmak daha da kötü. Ama Aziz Yıldırım'ı üzmemek kötüdür. Kabul edilebilir bir şey değil. Halkımız buna göz yumamaz.

Nitekim, Yıldırım Bey bir eline Fenerbahçe bayrağı, bir eline Türk bayrağı alıp sokağa çıktığında peşinden yüz binler yürümüş. Cumhuriyet gazetesinin manşetine göre, bir "Adalet Çığılığı" kopmuş.

İlginçtir, Sabah gazetesine göre hiçbir şey kopmamış! Ne yürüyüş, ne adalete, ne de çığılık! Sanki Cumhuriyet ile Sabah iki ayrı memlekette çıkıyor, iki ayrı ülkenin haberlerini yazıyor!

Sabah'ın manşeti, "Paralel yapıyı iyice kavradık". Başbakan, "Bu yapıyı kavradık, değil mi?" diye sormuş halka. Cevap ne olmuş, gazetede yok.

Ama belki kavramayan kalmıştır diye, baş sayfanın başka bir yerinde de "Paralel'den bir çıldırma vakası daha" manşeti var. "Paralel yapı kurbanı eski Başkomiser Baytok anlattı".

Bütün bunlardan anlıyoruz ki, herkes masum. Sadece tek bir suçlu var ülkemizde: Paralel yapı.

Hükümetin dört bakanı gereksiz yere istifa etti. Yolsuzluk filan yok. Paralel yapı var.

Generaller boş yere hapiste. Faili meçhul cinayet, darbe girişimi, 28 Şubat filan yok. Paralel yapı var.

Aziz Yıldırım'a haksız yere eziyet ediliyor. Şike filan yok. Paralel yapı var.

Yani her şey aslında harika, günlük güneşlik, cennet gibi.

Ah, şu paralel yapı olmasa!

Roni Margulies

Su hakkı anayasal güvence altına alınsın!

- ✓ Fosil yakıt odaklı enerji politikaları terk edilmeli
- ✓ 3. Köprü ve 3. Havalimanı gibi projeler iptal edilmeli
- ✓ Su varlıklarının insani ve ekolojik kullanımı güvenceye alınmalı
- ✓ Temel ihtiyaçları karşılamaya yetecek suya ücretsiz erişim
- ✓ Yeşil alanı, peyzaj çalışması olarak gören anlayıştan vazgeçilmeli
- ✓ Beton hakimiyetine son verilmeli
- ✓ Bina çatı ve yüzeyleri yeşil alan olarak değerlendirilmeli
- ✓ Bina giydirmeye işleminden ve ışıklı reklam panolarından vazgeçilmeli
- ✓ Sokak çeşmeleri kamusal kullanıma açılmalı
- ✓ Hava akışını engelleyen yüksek binalar yapılmamalı.

Havalar 'mevsim' normallerinin üzerinde. Şubat ayı İstanbul'da erken gelen bahar gibi yaşandı. Bu durum kış aylarında lahana gibi giyinmekten hoşlanmayanları memnun etse de aslında hayra alamet değil.

Yaşadığımız şey insan eliyle gerçekleşen küresel ısınmanın neden olduğu iklim değişikliği. İnsan eliyle derken kuşkusuz biz sıradan insanların gündelik hayatta neden olduğu etki küresel şirketlerin ve devletlerin enerji politikalarının yarattığı ekolojik tahribatın yanında oldukça az.

Atmosfere en fazla karbon gönderen ülke Türkiye

Türkiye devleti, bütün dünya devletlerinin sorumlu olduğu ve sonuçlarına yine dünya yoksullarının katlanmak zorunda bırakıldığı bu tahribattaki rolünü görmeyi reddediyor. Ekonomisinin büyüyor olmasını gerekçe göstererek daha fazla karbon gazı salımı yapmaya hakkı olduğunu iddia ediyor ve doğayı yok eden, fosil yakıt odaklı enerji politikalarının geri adım atmıyor. Üstelik nükleer santral projeleriyle bu tahribatın körükleyicisi olacağını ilan ediyor.

AKP iktidarı boyunca üçten, kırk üçe çıkan milyarder sayısında, ekolojik tahribatta büyük rolü olan inşaat sektörü önemli bir palya sahip. Yalnızca kentlerin talan edilmesi, karbon gazı salımı ve doğanın yok olması açısından değil, aynı zamanda su kaynaklarının kuruması ve gidererek daha can yakıcı bir halde

yaşayacağımız su krizine neden olması açısından da bu sektörün sorumluluğu büyük. Hükümetin ön açan politikaları sayesinde giderek palazlanan birçok sektör aynı zamanda su krizini derinleştirecek sektörler. Mevcut su kaynaklarını en çok kullanan ve kirlen sektörler. AKP'nin 2023'e kadar enerjide dışa bağımlılığı son verme gerekçesiyle teşvik ettiği enerji yatırımları ise başlı başına bu krizin fişeğini yakan unsur.

Kuraklık ve su krizi

Türkiye'nin yer aldığı Akdeniz çanağı kuraklık ve su kriziyle karşı karşıya. Çözüm içinse 'yağmur yağsa Mart kapıdan baktırsa' diye beklemek beyhude. Su krizine birkaç günlük sıcaklık neden olmadığı gibi üç gün yağacak olan yağmurlar da bu krizi çözmeyecek. Su krizi çok boyutlu bir konu. Günlük su ihtiyacının karşılanmasından kuraklığın tarım başta olmak üzere tetikleyeceği bir dizi krize kadar uzanan temel bir sorundur.

Yapılması gerekense oldukça net: mevcut su politikalarını değiştirmek. Su krizinin yarat-

tığı sonuçlara söktüğe yama yapmak gibi çözümler üretmek yerine, krizin nedenlerini ortadan kaldırma odaklı politikalar geliştirmek gerekiyor. İstanbul gibi Türkiye nüfusunun yüzde 18'inin yaşadığı bir şehrin su ihtiyacını karşılamak için kent çeperindeki hazırlardan su transfer etmek gibi mantığa sığmaz projelerden vazgeçmek, kontrolsüzce gelişen ve su kaynaklarını yok eden inşaat projelerini durdurmak, güneş ve rüzgar gibi alternatif enerji kaynaklarının kullanımına başlamak gerekiyor.

Sapanca Gölü'nü yok eden kapitalizm

Türkiye'de yağış oranları son elli yıllık ortalamasının altına düştü. Daha kötüsü kar yağışı yok. Yeraltı ve yerüstü su kaynaklarını uzun sürede besleyen kar yağışı olmaması daha büyük bir sorun.

Hükümet su krizi dendiğinde baraj inşaatı anlatıyor. Oysa bugün yaşadığımız sorun baraj değil su eksikliğinden kaynaklanıyor.

Tüpraş'ın herhangi bir bedel ödemedi faydalandığı ve yok oluşun eşğine getirdiği Sapanca Gölü örneğinde de görüldüğü gibi neoliberal politikalar şirketlerin kârlarına hizmet ederken tahribatın bedelini her anlamda yoksullar ödüyor.

Su krizi derinleştikçe hükümetler 'tasarruf etmemiz gerekir' diyerek bedeli bizlerin omuzlarına yükliyor. Tasarruf amaçlı su kesintileri, su fiyatını arttırmak gibi yöntemlerle suya erişimimizi kısıtlıyor. Oysa su, temel bir haktır.

TOPLANTI-EYLEM

20 Şubat Perşembe 19:00
İnternet çağında devlet ve sansür

Konuşmacılar:
Bülent Somay
Şevket Uyanık
(Korsan Parti Hareketi)
DSİP Kadıköy İlçe Örgütü:
Serasker Cad. Nergiz Apt. No:
88-90 Kat 3 - 0533 447 97 09

Darbelerle yüzleşme

Konuşmacı: Arife Köse
DSİP Şişli İlçe Örgütü: Rumeli
Cad. Nakiye Elgün sokak. İkbal
Apt. No: 32 Kat:1 - 0555 637 24 50

21 Şubat Cuma 09:00

Kenan Evren duruşması: Darbeciler Hesap Verecek!

DSİP Ankara İl Örgütü: Konur
Sok. 14/13 Kızılay 0507 654 22 54

27 Şubat Perşembe 19:00

Dünyadan yüzleşme deneyimleri ve Ermeni soykırımı

Konuşmacı:
Özgür Sevgi Göral
DSİP Şişli İlçe Örgütü: Rumeli
Cad. Nakiye Elgün sokak. İkbal
Apt. No: 32 Kat:1 - 0555 637 24 50

28 Şubat Cuma

Tünel'den Galatasaray'a yürüyüş: Yetti Arkatlı Yolsuzluğu da 28 Şubat'ı da AK'lama!

22 Mart Cumartesi
Su hakkı yürüyüşü

BİZİ ARAYINI

- **İst/Beyoğlu** 0555 423 74 07
- **İst/Path** 0506 438 63 26
- **İzmir** 0507 304 45 67
- **Çiğli** 0505 825 29 91
- **Foça** 0532 350 49 72
- **Tekirdağ** 0533 233 41 50
- **Sosyalist İşçi** 0534 080 78 66

Seçimler ve sosyalistler

Beş yılda bir sandık başına gittiğimiz seçim sistemi dünyayı değiştirmek için yeterli mi?

Elbette parlamenter düzenin bizlere dayattığı 'seçim' ve 'temsiliyet' yöntemi, biz sıradan insanların kendi kendilerini yönetebildikleri demokratik bir rejimden ziyade dünyanın zenginliğini elinde tutan yüzde 1'lik kesimin iktidarının ihtiyaçlarını koruyor ve kolluyor. Ancak bu durum seçimlerin 'başka bir dünya' mücadelesinde önemli bir araç olmadığı anlamına gelmez. Seçimlerin bizi ilgilendirmesini söylemek birçok açıdan yanlış.

Öncelikle, parlamenter demokrasi tüm sınırlarına rağmen kazanılmış bir hak. İnsanlar kendi haklarını savunacağını düşündüğü, politik olarak ikna olduğu partilere oy verir. Artık kendisini temsil etmediğini düşündükleri noktada da 'seçimlere' haklarını kullanırlar.

Parlamentonun da bir mücadele aracı olabileceğini gösteren önemli bir örnek, Kürt siyasi partileri. Kürt halkının temel haklarının tanınması için yürütülen mücadelede Kürt milletvekillerinin mecliste girmesi bu mücadelenin Türkiye kamuoyunda meşruiyet kazanması açısından ciddi bir dönüştürme sağladı. Bugün onlar Kürt vekilinin mecliste olması, çözüm görüşmeleri sürecinde barış isteyenlerin elini güçlendiren bir etken.

Seçim süreçleri aynı zamanda tüm toplum içinde bulunduğu siyasi iklimi tartıştığı, güncel politikaların gündelik hayatta daha yoğun yer almaya başladığı dönemlerdir. Bu da dünyayı değiştirmek isteyenler için önemli bir fırsattır.

Önümüzde yoğun bir seçim dönemi ve siyasi olarak giderek kutuplaşan bir iklim var. Bir yanda Gezi direnişinden bu yana yara alan ve yolsuzluğunu örtmek için darbeleri aklamaya girişen AKP neoliberalizmi, diğer yanda da her geçen gün sağa kayan, Kürt sorununda çözümün karşısında duran CHP kemalizmi bu kutuplaşmanın aktörleri.

Ancak iki kötünden birine mahkum olmadığımızı anlatmak için seçim dönemi bir fırsat.

Yolsuzluğun bir 'rutin' olduğu kapitalist sistemi ve düzen partilerini teşhir etmek için ve en önemlisi de Kürt sorununda barış, tüm 'ötekilere' özgürlük, kent hakkı, demokrasi ve daha birçok talebi yaygınlaştırmak ve görünür kılmak için bir fırsat. Bu talepleri sahiplenmenin mücadeleye omuz vermelerini sağlamak ve birlikte daha kitlesel, antikapitalist bir muhalefeti inşa etmeye davet etmek için bir fırsat.

Mart ayında yapılacak yerel seçimlerde 'ne CHP kemalizmi ne AKP neoliberalizmi' diyenlerin, 'bağrına taş basarak Sarıgül'e oy' zokasını yutmayanların Halkların Demokratik Partisi'nin adayları etrafında yapacağı seçim kampanyasına yapılacak her katkı, kazanılacak her oy, ikna edilecek her seçmen bir egemen kutuplara karşı net bir cevaptır. Ulusalçılara karşı barış isteyenlerin, yolsuzluğa karşı daha fazla demokrasi isteyenlerin, Ergenekonculara ve cuntacılarla karşı özgürlük isteyenlerin cevabıdır.